

Aquestes sonates i duets per a dues flautes són reflex de dos estils, com el rococó galant i el classicisme, dels quals tant Joan Pla (juntament amb els seus germans) com Carles Baguer van ser, respectivament, exponents ben clars. Obres publicades per Tritó edicions en la revisió de Josep Dolcet (que ja l'any 1987 va publicar un estudi sobre la catalogació de l'obra dels germans Pla), Marco Brolli i Joan Bosch, aquest enregistrament porta com a títol *A pleasing agreeable style* (Un estil plaent i agradable), fent esment a l'edició que va fer Richard Bride l'any 1770 de les *Sonates* de Pla. Marco Brolli i Joan Bosch interpreten aquestes *Sis sonates* estructurades en tres moviments breus (ràpid, lent, ràpid) i que es corresponen a la típica música de saló en què les melodies agradables i galants es converteixen en eix vertebrador de la música. Refinades interpretacions, les dels dos flautistes, realitzades amb dos *traversi* –d'una i sis claus respectivament– que prenen com a model instruments de Karl August Grenser construïts a Dresden l'any 1790. Si Joan Pla va ser un autor cosmopolita, Carles Baguer va restar com a organista de la catedral de Barcelona bona part de la seva vida. Els vuit duets (que es troben manuscrits a l'arxiu de música del monestir de Montserrat), resulten d'una musicalitat agradable. Estructurats en dos moviments, tenen com a finalitat ser interpretats com a música de saló. Música d'una bellesa innegable i que la seva claredat lírica i dialogant converteixen en summament atractiva. Un enregistrament fruit d'un treball musicològic curós i que dona a conèixer les obres del llegat de dos dels compositors catalans més emblemàtics. **LI. T.**

Leonora Milà | Schumann i Mendelssohn

Leonora Milà, piano. **Limit-El Far Blau. 2014**

Totes les peces incloses en aquest doble àlbum pertanyen a enregistraments que la pianista Leonora Milà va realitzar entre els anys 1978 i 1980 i que ara han estat fruit d'un treball de restauració a càrrec del productor musical Albert Moraleta.

Commemorant la celebració dels cinquanta anys del segell Limit Records s'ha fet aquesta reedició dedicada a obres de Mendelssohn i Schumann, amb la inclusió de les *Escenes d'infants* i de dues *Novelletes* (meravellosament interpretades) que en el seu moment i per problemes de minutatge no es van incloure dins la producció. El marit i productor musical Joan Deltell sempre va tenir cura de disposar d'unes còpies de seguretat d'aquestes obres per evitar-hi la pèrdua de qualitat amb el pas dels anys. Ara doncs, amb un laboriós treball de restauració i de màxima fidelitat sonora podem gaudir d'unes interpretacions brillants i plenes de força ofertes per una de les pianistes més emblemàtiques que ha donat el nostre país.

Un recull de peces magistrals de la literatura pianística romàntica, interpretades amb aquells paràmetres en què poesia i apassionament constantment conflueixen i fan reeixir així la dialèctica que Schumann sempre va fer coincidir dins d'obres de la magnitud de *Carnaval* o dels *Estudis simfònics*. **LI. T.**

Valentina Lisitsa | Liszt

Valentina Lisitsa, piano. **Decca. 2013**

Tot i que les expectatives d'obrir un CD amb l'*Ave Maria* de Schubert poden ser més negatives que no pas positives entre els melòmans avesats, un cop la música comença a sonar Valentina Lisitsa brilla de tal manera que desapareix tota ombra de recel. La seva aproximació a la transcripció que féu Liszt de la popular melodia de Schubert és excelsa i –lluny de reblar el tòpic– fa descobrir nous angles de l'obra, de tal manera que –aliena a la vulgarització que se n'ha fet– esdevé capaç de tornar-nos a sorprendre.

A aconseguir-ho, hi contribueix una tècnica extraordinària posada completament al servei d'una capacitat de fraseig, d'una sensibilitat en les dinàmiques, d'una pulcritud d'articulació i d'una saviesa en l'administració dels *tempi*, del tot meravelloses. Abillada amb aquestes qualitats, Lisitsa aborda diverses transcripcions lisztianes, sobretot de Schubert (amb un pertorbador *Erkönig* i una commovedora *Gute Nacht*), que planteja amb una evolució dramàtica ponderada i profundament orgànica. La naturalitat del fraseig i la delicadesa tímbrica de Lisitsa a l'hora d'acostar-se a aquestes melodies fa que sembli gairebé una cantant que, amb un control perfecte de la respiració, s'expressa no pas vocalment, sinó a través de les teclades. Unes teclades que també treuen el millor partit de si mateixes en obres de l'envergadura pianística i l'ambició estructural de la *Balada núm. 2 en Si menor* o la *Rapsòdia hongaresa núm. 12*, que aquesta pianista ucraïnesa de 40 anys exposa amb una solvència, una rotunditat i una finor magistrals. Atents al nom de Valentina Lisitsa, que està cridat a oferir-nos grandíssimes interpretacions. **J. B.**

Albert Attenelle | Mompou

Música callada. *Variacions sobre un tema de Chopin. Suburbis*. Albert Attenelle, piano. **Columna Música. 2013**

El mes de novembre de 2012 el pianista Albert Attenelle enregistrava tres de les obres més emblemàtiques de piano de Mompou: la *Música callada*, *Suburbis* i les *Variacions sobre un tema de Chopin*, obra que recordem va ser estrenada pel mateix intèrpret barceloní l'any 1964. Aquella "*solitud sonora pressentida per sant Joan de la Creu*" que definia Mompou en la seva *Música callada*, les harmonies minimalistes, les ressonàncies, els misteriosos temps lents, les melodies concises... –en definitiva, la música de Mompou–, resulta, per la seva intimitat poètica, d'una complexitat expressiva notòria. Ésser un profund coneixedor d'aquesta estètica, haver conegut de primera mà el treball i la personalitat del compositor i, a més, ser un pianista d'una qualitat i refinament com ho és Albert Attenelle ajuden a explicar la categoria interpretativa d'aquesta versió. Meravellosos en la descripció dels *Suburbis* i, per descomptat, en una obra que coneix a bastament com les *Variacions sobre un tema de Chopin*, Albert Attenelle recala en el Mompou més profund i serè, en aquella música plena d'intimitat en què l'harmonia juga un paper determinant. Un enregistrament per fruit novament d'uns dels llegats pianístics més emblemàtics del nostre repertori i d'endinsar-nos amb una interpretació màgica en el silenci de la *Música callada*. **LI. T.**